

римъ дору и днешний-тъ день, въ отношение къмъ филологияж-тѣ и лингвистикж-тѣ, ако да бѣхме лишени отъ тъи прѣводы, кои-то потеглихж слѣдъ себе си и многи други списания на Славенскій-тъ юзыкъ? И наистинж, старый-тъ Славенски юзыкъ, запазенъ въ прѣводѣ-тѣ на црковны-тѣ книги и въ другы-тѣ списания, ю съвсѣмъ безцѣненъ за 'сичкы-тѣ новы Славенски Литературы. Безъ него не бы могла са разбра нито най проста-та грамматическа форма въ које и да је отъ новы-тѣ нарфчия Славенски.—Такава је безцѣнность-та на юзыкъ-тѣ Кирилловъ и Методиевъ въ книжевно отношение! Таково безцѣнио је, слѣдователно, и име-то Кирилово и Методиево!

Нѣ нѣ въ литературно само отношение сѫ безцѣнни тѣхни-тѣ имена. Црквица-та уобицо, а Славенска-та особито је обвѣрзана на тъи Просвѣтителѧ и теплиѧ застежникиꙗзыковъ Словенъскыихъ. Не напразно гы Тиа нарича Црквице Словенъскыиа Апостоли и Црквосватителие, Духъ Сватааго Органи сладкогласнии, а пакъ Св. Кириллу отදѣлно пѣје пѣсьни: радвїса, Константина, когословиа тражко златокованьна, таинство Сватаца Троици подовијемъ слажечњнимъ ѡаснивый и тѣмъ злѹхвальна вѣста агарянъскаа заградивкий. Отистинж, прѣкрасни и достойни за тѣхъ величания! Нѣ да си припомнимъ само тѣхни-тѣ голѣмы заслуги и велики, ипъ съ голѣмъ трудъ и страданія изврьшены подвиги въ дѣло-то на Црквиж-тѣ и на книжевность-тѣ Славенскж, и щемъ видѣ, че и тѣ величания не сѫ достаточни. И ето че сама Црквица-та наша на днешний-тѣ день пѣје: Кими похвалными вѣниции ѡвѣземъ Святителѧ ѿзыки Словенскыиа, свѣтамъ Євангелииа просвѣтившай, Троицы Єдносаждишиа велегласныиа проповѣдници и пр.

И наистинж, твѣрдѣ голѣмы сѫ заслуги-тѣ и безкрайно велики сѫ подвизи-ти на наши-ты Богомѫдры Просвѣтители!